

Trif Elisabeta Veturia Maria

Raport Narativ Erasmus+ 2021-2022
Semestrul I, Università degli Studi di Genova

Mă numesc Trif Elisabeta Veturia Maria iar acesta este rezumatul experienței mele cu Erasmus în Italia, la Università degli Studi di Genova, pe primul semestru al anului V.

Încă de când am ochit lista opțiunilor știam că voi alege Italia, chiar dacă nu aveam mari tangențe cu limba, eu deținând Cambridge-ul mă gândeam că nu va fi problemă să comunic cu italienii în engleză până reușesc să pun bazele limbii.

M-am înșelat teribil. Odată ajunsă acolo, am observat că nu prea ai șanse cu engleza, nici măcar la facultate cu ceilalți studenți. Acest lucru + cursurile obligatorii de italiană din cadrul universității m-au împins să învăț limba destul de bine într-un timp relativ scurt, reușind să mă descurc lejer atât la examene (care sunt orale!!!) cât și în viața de zi cu zi.

Cursul de italiană a fost online, fiecare student fiind repartizat într-o grupă în funcție de nivelul pe care l-a primit după ce a dat acolo un test.

Eu am primit nivelul B2, iar cursurile au fost esențiale în procesul de învățare al limbii, la finalul acestuia având C1 la scris și posibilitatea de a comunica fără probleme.

Dat fiind contextul pandemiei, stagiile nu se desfășurau în mod normal, fiind limitate la un interval anume de timp (de ex. o săptămână începând de la o anumită dată). Pe lângă acest lucru, trebuia să aduci o adeverință de la doctorul de familie cu toate vaccinurile pe care le-ai făcut în această viață și să faci și acolo niște teste (ex. EKG, test de efort, test de anticorpi etc.). Referitor la cursuri, aici trebuia doar să mă asigur că am rezervat un loc în sala de curs pe aplicația mobilă a facultății (numărul de locuri în sală era limitat) și să mă prezint. Un curs normal dura o oră, mai rar două, cu pauze și program chiar ok având în vedere că eu făceam materii care la ei figurau atât în anul IV cât și V.

Materialul de examen este încărcat pe site-ul lor, unde ai acces doar cu username-ul și parola pe care le primești de la secretariat la începerea mobilității. Site-ul acesta este sacru acolo: totul se realizează pe platformă, de la înscrierea la cursuri la programarea la examene la vizualizarea notelor.

Acum, eu sincer am crezut că examenele vor fi scrise pentru studenții Erasmus (mulți având probleme cu italiana până la final) dar nu a fost așa. Toate sunt orale, iar deși profesorii sunt înțelegători (cel puțin cei pe care eu i-am întâlnit), dacă nu știi să vorbești italiană ca lumea... e mai greu, diferența la note dintre cineva care a învățat italiană (măcar bazele să fie stăpânite) față de cineva care nu se prea descurcă la un dialog fiind palpabile.

Modul de predare e super, iar materialele sunt foarte asemănătoare cu noastre, deci dacă înveți nu o să ai probleme.

Trecând la cazare, tot ce pot spune e că am subestimat enorm timpul în care aș putea găsi o cameră/apartament (cămine pentru studenți Erasmus nu există). Când am ajuns în Genova nu

aveam cazare, căutările mele anterioare și prezente devenind în zadar, iar până la urmă am stat la un hotel timp de o lună, după care am avut norocul de a găsi o cameră de închiriat în apartamentul unei prietene din Erasmus.

Organizatorii Erasmus din Genova sunt niște oameni extraordinari, jos pălăria. S-au ocupat mereu de noi, organizând tot felul de evenimente și excursii, introducându-ne în stilul de viață italian. Aici am cunoscut oameni minunați din toate părțile Pământului, alături de care am petrecut momente de neuitat și cu care încă păstrez legătura.

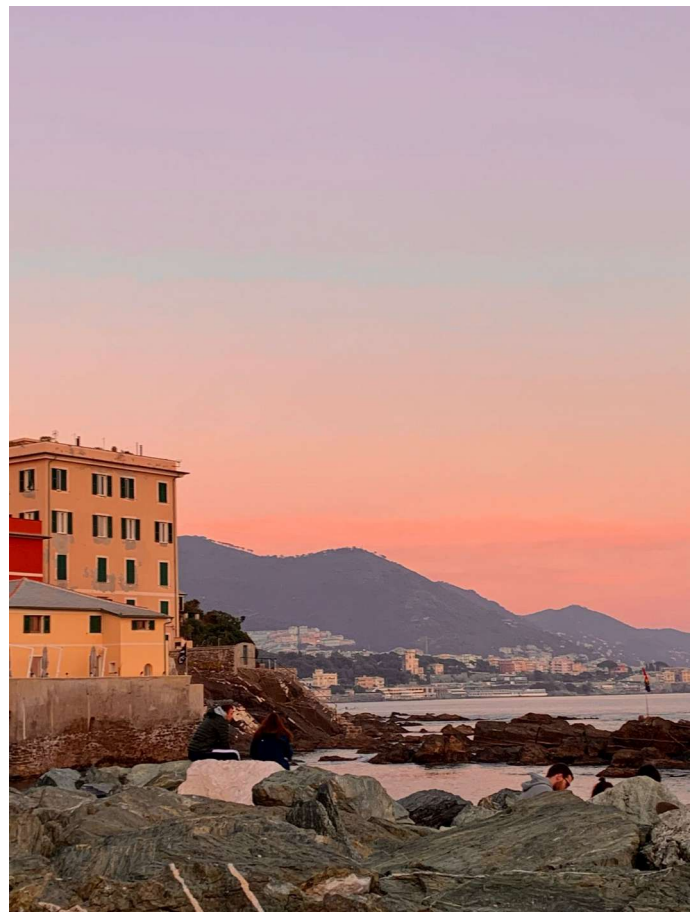
Dacă Genova nu te cucerește din start (mie mi-au trebuit vreo 2 zile), împrejurimile o vor face clar: numai să cauți pe Google locuri precum Nervi, Cinque Terre, Santa Margherita di Liguria sau Camogie și garantez că Genova devine prima opțiune.

Eu am ales să călătoresc și mai departe, explorând Italia cât de mult am putut alături de noii mei prieteni. Totuși trebuie să fiu realistă, este exclusă concepția că Genova ar fi un oraș unde buzunarul nu are de suferit, însă experiențele sunt unice, deci clar merită.

Mobilitatea mea a fost absolut minunată, însă timpul a trecut prea repede, iar la final a fost... teribil. Nu mă refer la faimoasa depresie post-Erasmus (care e reală), ci la sutele de mail-uri pe care le-am trimis universității de acolo pentru a finaliza documentele.

A durat efectiv mai bine de o lună pentru a le primi, timp în care trimiteam zilnic mail peste mail, rugându-mă de ei să îmi trimită anul acesta documentele de care am nevoie.

Chiar dacă acum pot să trec în CV "Professional Mail Sender" încă am coșmaruri cu inbox-ul meu. În afară de acest aspect, nu am comentarii negative, decât că acolo nu există Uber, dar au un sistem al transportului în comun foarte bine pus la punct, autobuzul vine din 5 în 5 minute, iar cursa e foarte rapidă, mai ceva ca în Fast & Furious.

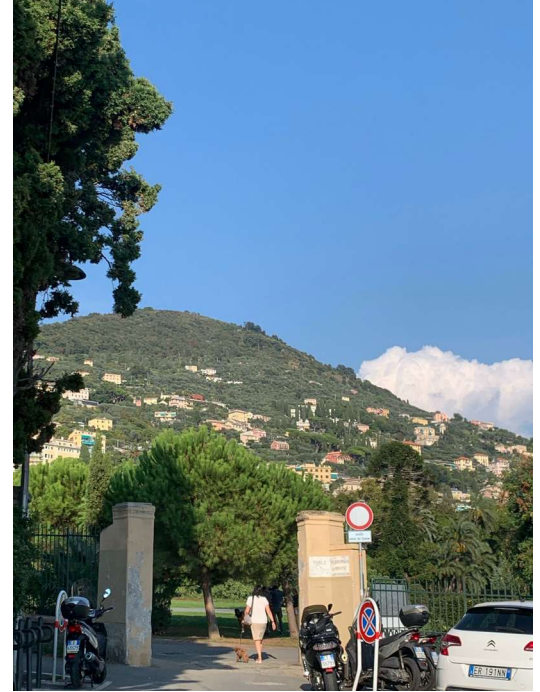

Am fost singura studentă de la facultatea noastră care a plecat în Genova la sfârșit de septembrie 2021. Primele zile acolo, după ce familia mea a plecat și am realizat că am rămas complet singură într-o țară străină, au fost o provocare. Dacă pe moment îmi chestionam decizia, acum știu sigur că a fost alegerea potrivită. Genova nu a fost prima mea opțiune, însă din perspectiva mea de acum știu că a fost cea mai bună schimbare.

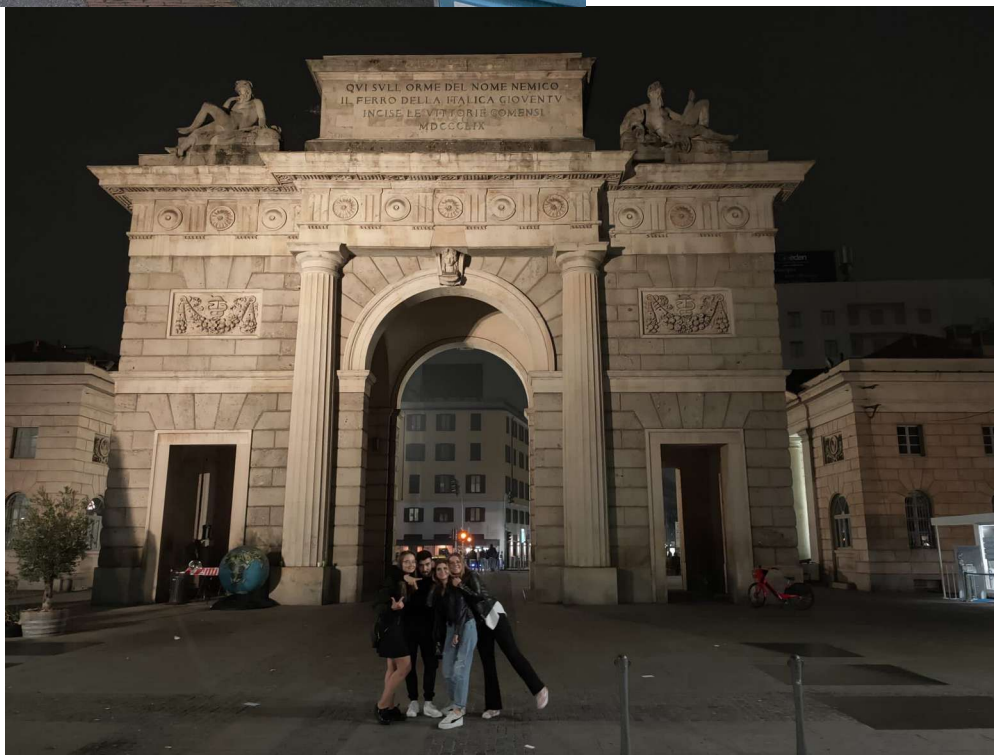
Toată această experiență este incomparabilă: să mergi (mai ales singur) într-o altă țară, să cunoști persoane din toate colțurile lumii, să înveți o limbă nouă și să vezi cum e sistemul medical + cel de învățământ de acolo este un lucru imperativ în dezvoltarea ta ca persoană, din punctul meu de vedere.

Nervi

← Dealul pe care îl urcam zilnic spre facultate

Milano